

Uwe Seeler — flancat de trei adversari : Ubinas, Ancheta și Matosas — reușește totuși să reia cu capul centrarea lui Libuda.

BRAZILIA CAMPIOANĂ A LUMII LA FOTBAL!

(Urmare din pag. 1)

ral), aruncă pînă la **Everaldo** și acesta centrează înalt, foarte înalt, cu boltă. Apărarea italiană este surprinsă și Pele, aflat la marginea careului mic, reia, nestingherit, cu capul spre surprinderea lui **Albertosi. Brazilia conduce cu 1—0.** Încurajați de acest gol fotbaliștii sud-americani sînt ceva mai insistenți, dar replica italienilor nu se lasă mult așteptată. Jocul se accelerează, devine mai îndîrjit și urmează o scurtă perioadă în care fazele spectaculoase se succed la ambele porți. În min. 32 o frumoasă combinație **Mazzola — Riva** se încheie cu un șut puternic al ultimului, deviat de **Brito** în corner. După două minute jucătorii brazilieni primesc aplauze pentru o reușită acțiune ofensivă în care mingea a trecut cu repeziciune de la **Jairzinho la Tostao,** apoi la **Pele** și din nou la **Tostao,** apărarea italiană fiind în dificultate.

În min. **38** survine egalarea, tot la capătul unei situații ce nu prevestea așa ceva. **Boninsegna** recuperează un balon în apropierea liniei de centru, se aruncă decis în atac, prinzînd apărarea braziliană pe picior greșit. La marginea careului de 16 m **Felix,** ieșit inoportun din poartă se ciocnește de **Piazza,** balonul deviază lateral, **Boninsegna** îl urmărește și de lîngă **Riva** care îi face loc, șutează în poarta goală. **Brazilia—Italia 1—1.** Pînă la sfîrșitul primei reprize notăm în min. 42 o combinație **Pele—Gerson,** ultimul trăgînd pe lîngă poarta lui **Albertosi** și un șut extrem de puternic din afara careului al lui **Domenghini** blocat de **Felix.** În ultimul minut de joc la o lovitură liberă laterală, Pelé controlează balonul în poziție excelentă, dar arbitrul... fluieră sfîrșitul primelor 45 de minute.

Repriza secundă debutează cu un atac amenințător al brazilienilor : Carlos Alberto „evadează" pe dreapta, execută un șut-centrare la firul ierbii, Albertosi pierde intercepția, Pelé întinde un picior și deviază balonul... pe lîngă bară !

Cu toate acestea, nici una dintre formații nu riscă nimic, în mod deliberat, se cedează centrul terenului, atacanții fiind păziți cu o strictețe, vecină nu o dată cu intervențiile neregulamentare.

Primul sfert de oră al reprizei se desfășoară, însă, în nota de dominare teritorială a sud-americanilor, care caută să „spargă" zidul apărării italiene, dar aceste încercări sînt cel mai adesea stopate prin fault de defensiva dirijată de Facchetti. Notăm cîteva lovituri libere acordate brazilienilor, toate localizate în zona din marginea careului mare italian, și toate expediate, cu generozitate, mult... peste bară !

În minutul 60, la o asemenea lovitură liberă, Rivelino își reglează șutul, dar balonul expediat de el, după o pasă scurtă primită de la Gerson, izbește bara...

Brazilienii continuă să atace, italienii temporizează, temporizează la nesfîrșit, cu gîndul — oare ? — la prelungiri.

Golul, care plutește în aer, „cade" în minutul 66, la o fază „lucrată" de Jairzinho pe partea stîngă a terenului : mingea sare la *Gerson,* urmează un dribling și un șut violent de la 20 de metri, cu stîngul, în colțul lung al porții unui Albertosi care plonjează cu întîrziere : 2—1 pentru Brazilia.

Reacția italienilor este imediată, dar mingile lor îl caută prea mult pe Riva, sever talonat de Piazza...

Cinci minute după al treilea gol al partidei, Jairzinho mărește diferența pentru Brazilia : Everaldo execută o lovitură liberă, Gerson trimite o pasă lungă spre careu, cu boltă, „cap" al lui Pelé — un Pelé aflat într-o discutabilă poziție de ofsaid — și **Jairzinho** trimite balonul în plasă !

Este **3—1** și meciul pare jucat... Valccareggi încearcă imposibilul trimițîndu-l în teren — pentru prima oară de la începutul El Mundialului ! — pe napoletanul Juliano.

Pentru el, totul este, însă, inutil... Brazilienii domină categoric, traversează terenul cu mingea la picior, driblează inteligent, pasează dezinvolt, anunțîndu-se indiscutabili ciștigători ai unei finale aflată timp de o repriză sub semnul incertitudinii.

Italienii fac încercări disperate de a ieși în atac, dar apărarea sud-americană se află într-o formă excelentă, nelăsînd adversarilor nici o șansă, și carnetul nostru de însemnări rămîne alb în dreptul ocaziilor lui Riva și compania...

În minutul **84** se produce — în sfîrșit ! — schimbarea așteptată, probabil, de milioane de tifosi ! intră Rivera, dar totul este pierdut pentru Italia...

Cu trei minute înaintea fluierului final, Jairzinho execută un schimb „inocent" cu Pelé, acesta oprește balonul, se uită în stînga, în dreapta, întîrzie, trimite o pasă spre dreapta, acolo unde sosește, în fuleu, fundașul **Carlos Alberto.** Urmează o „bombă", pe jos, la colțul lung al porții adverse și... 4—1 !

Conturile sînt definitiv încheiate, fotoreporterii invadează terenul, spectatorii refuză să mai înapoieze mingea, arbitrul „închide ochii" la un fault clar comis în careu asupra lui Rivelino...

Fluier final și „Zeița" ia, definitiv, drumul Braziliei...

agențiile internaționale de presă transmit...

• După meci, Helmuth Schön, antrenorul echipei vest-germane, s-a declarat satisfăcut de locul trei ocupat de jucătorii săi. El a mulțumit călduros publicului mexican pentru ținuta sa sportivă și încurajările adresate echipei sale. Întrebat dacă după golul marcat de Overath echipa germană s-a retras în mod deliberat în apărare sau a fost obligată de adversari să o facă, el a spus : **„Intenția noastră nu a fost să jucăm în apărare, dar am fost nevoiți să o facem pentru că băieții erau obosiți după cele două jocuri precedente care au durat peste 4 ore".**

• Antrenorul uruguayan Hohberg a spus : **„Locul patru nu este atît de rău pentru noi, mai ales dacă ținem seama de unele lucruri anormale petrecute aici în ceea ce ne privește : înlocuirea arbitrului la meciul nostru cu Suedia, schimbarea locului de desfășurare a semifinalei noastre cu Brazilia etc.".** La întrebarea dacă el consideră nejust rezultatul meciului, Hohberg a menționat : **„Eu am susținut totdeauna că o echipă cu oarecare experiență are șansa de partea ei în meciurile decisive. De data aceasta, noi am ratat șansa".**

Pe marginea meciului R. F. a Germaniei — Uruguay, comentatorii diverselor agenții internaționale de presă transmit :

„France Presse" — „Obținînd o victorie mult timp contestată de adversarul său, echipa R. F. a Germaniei și-a asigurat locul trei. Este singura formație în istoria campionatului mondial de fotbal care și-a adjudecat de-a lungul anilor toate cele trei locuri de onoare (locul I în 1954, locul II în 1966 și III la actuala ediție). În meciul de sîmbătă fotbaliștii vest-germani nu și-au găsit coeziunea cu care ne obișnuiseră, absența lui Beckenbauer fiind greu resimțită".

„Reuter" : „În fața unei echipe vest-germane vlăguite după extenuantele partide cu prelungiri din „sferturi" și semifinale, uruguayenii au avut o mare ocazie de a ocupa locul trei. Atacanții sud-americani s-au dovedit însă incapabili să concretizeze o dominare teritorială de multe ori zdrobitoare. Această sterilitate frapantă, la care se adaugă, fără îndoială, și o doză de neșansă, i-a împiedicat pe uruguayeni să-și ia revanșa pentru înfrîngerea suferită în 1966 în fața aceluiași adversar".

Comentariile și informațiile agențiilor internaționale de presă ne-au fost furnizate de Agerpres

CELE 32 DE MECIURI ALE „MONDIALELOR"...

GRUPA A

31 mai
Ciudad de Mexico : U.R.S.S. — Mexic 0—0

3 iunie
Ciudad de Mexico : Belgia — El Salvador 3—0 (1—0)
Au marcat : Van Moer (min. 13, 54), Semmeling (min. 80 din 11 m).

6 iunie
Ciudad de Mexico : U.R.S.S. — Belgia 4—1 (1—0)
Au marcat : Bîșeveț (min. 14 și 62), Asatiani (min. 56), Hmelnițki (min. 74), respectiv Lambert (min. 87).

7 iunie
Ciudad de Mexico : Mexic — El Salvador 4—0 (1—0)
Au marcat : Vantolra, Valdivia, Fragoso și Basaguren.

10 iunie
Ciudad de Mexico : U.R.S.S. — El Salvador 2—0 (0—0)
Au marcat : Bîșeveț (min. 51, 74).

11 iunie
Ciudad de Mexico : Mexic — Belgia 1—0 (1—0)
A marcat : Pena (min. 16 din 11 m).

CLASAMENT

1—2. U.R.S.S.	3	2	1	0	6—1	5
1—2. Mexic	3	2	1	0	5—0	5
3. Belgia	3	1	0	2	4—5	2
4. El Salvador	3	0	0	3	0—9	0

Ordinea primelor 2 echipe a fost stabilită prin tragere la sorți.

GRUPA B

2 iunie
Puebla : Uruguay — Israel 2—0 (1—0)
Au marcat : Maneiro (min. 22) și Mujica (min. 50)

3 iunie
Toluca : Italia — Suedia 1—0 (1—0)
A marcat : Domenghini (min. 11).

6 iunie
Puebla : Uruguay — Italia 0—0

7 iunie
Toluca : Israel — Suedia 1—1 (0—0)
Au marcat : Spiegler (min. 57) pentru Israel, Turresson (min. 53) pentru Suedia.

10 iunie
Puebla : Suedia — Uruguay 1—0 (0—0)
A înscris : Grahn (min. 90)

11 iunie
Toluca : Israel — Italia 0—0

CLASAMENT

1. Italia	3	1	2	0	1—0	4
2. Uruguay	3	1	1	1	2—1	3
3. Suedia	3	1	1	1	2—2	3
4. Israel	3	0	2	1	1—3	2

GRUPA C

2 iunie
Guadalajara : Anglia — România 1—0 (0—0)
A marcat : Hurst (min. 65)

3 iunie
Guadalajara : Brazilia — Cehoslovacia 4—1 (1—1)
Au marcat : Rivelino (min. 24), Pelé (min. 60), Jairzinho (min. 61, 70), respectiv Petras (min. 11).

6 iunie
Guadalajara : România — Cehoslovacia 2—1 (0—1)
Au marcat : Neagu (min. 50), Dumitrache (min. 78 din 11 m), respectiv Petras (min. 4).

7 iunie
Guadalajara : Brazilia — Anglia 1—0 (0—0)
A marcat Jairzinho (min. 61).

10 iunie
Guadalajara : Brazilia — România 3—2 (2—1)
Au marcat : Pelé (min. 19 și 66), Jairzinho (min. 21), respectiv Dumitrache (min. 34), Dembrovschi (min. 84).

11 iunie
Guadalajara : Anglia — Cehoslovacia 1—0 (0—0)
A marcat Clark (min. 48 din 11 m).

CLASAMENT

1. Brazilia	3	3	0	0	8—3	6
2. Anglia	3	2	0	1	2—1	4
3. România	3	1	0	2	4—5	2
4. Cehoslovacia	3	0	0	3	2—7	0

GRUPA D

2 iunie
Leon : Peru — Bulgaria 3—2 (0—1)
Au marcat : Gallardo, Chumpitaz, Cubillas, respectiv, Dermendjiev și Bonev.

3 iunie
Leon : R.F.G. — Maroc 2—1 (0—1)
Au marcat : Seeler (min. 56), Müller (min. 80), respectiv Houman (min. 21).

6 iunie
Leon : Peru — Maroc 3—0 (0—0)
Au marcat : Cubillas (min. 65, 77), Challe (min. 69)

7 iunie
Leon : R.F.G. — Bulgaria 5—2 (2—1)
Au marcat : Libuda (min. 20), Müller (min. 25, 52 din 11 m, 87), Seeler (min. 71), respectiv Nikodimov (min. 12) și Kolev (min. 87).

10 iunie
Leon : R.F.G. — Peru 3—1 (3—1)
Au marcat : Müller (min. 18, 25, 38), respectiv Cubillas (min. 43).

11 iunie
Leon : Bulgaria — Maroc 1—1 (1—0)
Au marcat : Jecev (min. 40) pentru Bulgaria, Ghazorani (min. 60) pentru Maroc.

CLASAMENT

1. R.F.G.	3	3	0	0	10—4	6
2. Peru	3	2	0	1	7—5	4
3—4. Bulgaria	3	0	1	2	5—9	1
3—4. Maroc	3	0	1	2	2—6	1

SFERTURI DE FINALĂ

14 iunie
Leon : R.F.G. — Anglia 3—2 (0—1, 2—2)
Au marcat : Beckenbauer (min. 69), Seeler (min. 83), Müller (min. 103), respectiv Müllery (32), Peters (min. 50)

Guadalajara : Brazilia — Peru 4—2 (2—1)
Au înscris : Tostao 2, Rivelino, Jairzinho, respectiv, Gallardo și Cubillas.

Ciudad de Mexico : Uruguay — U.R.S.S. 1—0 (0—0, 0—0)
A marcat : Esparrago (min. 117).

Toluca : Italia — Mexic 4—1 (1—1)
Au înscris : Domenghini (min. 16), Riva (min. 63, 72), Rivera (min. 69), respectiv Gonzales (min. 13).

SEMIFINALE

17 iunie
Ciudad de Mexico : Italia — R.F.G. 4—3 (1—0, 1—1)
Au înscris : Boninsegna (min. 7), Burgnich (min. 99), Riva (min. 104), Rivera (min. 111), respectiv Schnellinger (min. 90), Müller (min. 95 și 110).

Guadalajara : Brazilia — Uruguay 3—1 (1—1)
Au înscris : Clodoaldo (min. 44), Jairzinho (min. 67), Rivelino (min. 89), respectiv, Cubilla (min. 17).

LOCURILE 3—4

20 iunie
Ciudad de Mexico : R.F.G. — Uruguay 1—0 (1—0)
A marcat : Overath (min. 27).

FINALA

21 iunie
Ciudad de Mexico : Brazilia — Italia 4—1.
Au marcat : Pelé (min. 18), Gerson (min. 66), Jairzinho (min. 71), Carlos Alberto (min. 87), respectiv Boninsegna (min. 38).

Ministrul brazilian al educației și culturii a sosit sîmbătă la Ciudad de Mexico pentru a asista la finala C.M. După cum au anunțat oficial autoritățile sportive din Brazilia, ministrul Jarbas Passarinho îl va reprezenta pe președintele țării, generalul Emilio Garrastazu Medici. Pe de altă parte, se anunță că, în cazul unei victorii braziliene în meciul de duminică, la Rio de Janeiro va avea loc un nou carnaval. Compozitorii lucrează de zor la finisarea unor noi cîntece pentru acest carnaval. Militarii din forțele de aviație au anunțat că vor contribui și ei la reușita acestui carnaval, pregătind acrobații cu avioanele și elicopterele. Pe de altă parte, poliția este pregătită pentru a stăvili excesele — uneori periculoase — ale suporterilor prea fanatici.

•

În cadrul unei festivități care a avut loc la ambasada Perului din Ciudad de Mexico, ministrul de externe al Perului, Javier Aramburu, a oferit lui Guillermo Canedo, președintele Federației mexicane de fotbal și președinte al comitetului de organizare al C.M., „Ordinul Meritului", pentru contribuția adusă de acesta la întărirea relațiilor de prietenie dintre Peru și Mexic.

•

După cum s-a anunțat la Ciudad de Mexico, *căpitanul echipei R.F.G., UWE SEELER, A APĂRUT PENTRU ULTIMA DATĂ SUB CULORILE ECHIPEI NAȚIONALE ÎN MECIUL CU FORMAȚIA URUGUAYULUI.*

•

PELE — declarat jucătorul „nr. 1" la „El Mundial". La sfîrșitul unei anchete realizate de ziaristul francez Guy Champagne, PELE A FOST DECLARAT „EL DE MAS DISTINGUIDO" PE TIMPUL ÎNTREGII DESFĂȘURĂRI A TURNEULUI FINAL. Dintre cele 400 de voturi ale ziariștilor mexicani și străini, Pele a primit 267. Pe locul 2, *s-a clasat un alt jucător brazilian, Jair Ventura Jairzinho care a fost creditat cu 96 de voturi.*

•

Ca și la Wembley în 1966, pe zidul stadionului „Azteca" din Ciudad de Mexico va fi pusă o placă comemorativă care va marca finala celui de al 9-lea Campionat mondial de fotbal.

Portarul Wolter a fost mai rapid decît Cubilla (7) și Fontes (15), degajînd o periculoasă minge expediată de Morales.

OVERATH MARCHEAZĂ UNICUL GOL, ȘI HELMUT SCHÖN DĂ FRÎU LIBER LACRIMILOR...

(Urmare din pag. 1)

tate sub un soare arzător, după șase partide traversate de emoțiile cele mai puternice, presărate cu momente de mare bucurie și mare amărăciune, calmul și echilibratul Helmut Schön plîngea nestingherit, sub ochii tribunelor, oferind tuturor exemplul fantasticelor trăiri la care este supus un antrenor...

Dar să revenim la meci.

Vest-germanii au avut sîmbătă o sarcină ceva mai dificilă decît a adversarilor : lipseau de la bun început, Beckenbauer — una din primele viori ale formației și portarul Mayer ; la pauză, a rămas în cabină și „italianul" Schnellinger, accidentat ; Müller, golgeterul El Mundialului, și bătrînul Uwe, în evidentă scădere de formă, n-au mai avut prospețimea necesară, plătind tribut celor 120 de minute din meciurile cu Anglia și Italia, lipsind linia de atac de forța de șoc care a îngenunchiat aici, între alte echipe și pe fosta campioană a lumii.

Ca o compensație, echipa lui Schön a beneficiat de aportul a doi jucători în mare formă, veritabili „îngeri salvatori" care și-au adus o substanțială contribuție la victorie. Este vorba de portarul Wolter, care — în special în repriza secundă, perioadă de netă superioritate uruguayană — a salvat poarta de goluri gata făcute, apărînd miraculos numeroase mingi, plonjînd la picioarele lui Cubilla, Morales sau Maneiro, în sfîrșit, bucurîndu-se de ajutorul, deloc de disprețuit al... Fortunei, ca în minutul 61, cînd balonul trimis de Cubillas, balon văzut de întreaga asistență în plasă, acesta a lovit jos, la muchie, una din barele verticale...

Al doilea mare „argument" al victoriei vest-germane a fost sîmbătă Wolfgang Overath, un inteligent jucător de mijlocul terenului, coordonator de cea mai pură clasă internațională, fotbalistul care — dotat cu o tehnică desăvîrșită, un excelent plasament și un „ochi" de fin tactician — a reglat tot jocul echipei, pasînd fără greșeală, pendulînd între atac și apărare, găsind suficiente resurse pentru a fi prezent în propriul careu și dincolo, în cealaltă parte a terenului, la finalizare.

De altfel, excelentul Mazurkiewicz a fost înfrînt o singură dată, de șutul aceluiași Overath, la capătul unei faze atît de bine „lucrată", încît considerăm de cuviință că merită să fie descrisă și în acest comentariu : la una din incursiunile pe aripa stîngă, Held a trimis balonul lui Seeler ; veteranul formației a pasat mai departe lui Müller, care, atacat de un apărător advers, l-a văzut liber, în urmă, pe Overath. A urmat o pasă înapoi, un șut din viteză, extrem de puternic, în stînga lui Mazurkiewicz : gol !

Cronometrul indica atunci cel de al 27-lea minut al partidei. Pînă la pauză, desfășurarea jocului a stat mai degrabă sub semnul echilibrului, dar tot ceea ce s-a consumat pe gazonul de pe „Azteca" în repriza secundă a cunoscut o superioritate teritorială indiscutabilă a uruguayenilor, superioritate care s-a accentuat, devenind violentă, spre finalul partidei .

După jocul neconvingător prestat la Ciudad de Mexico în compania echipei U.R.S.S., elevii lui Hohberg n-au vrut să părăsească scena El Mundialului mai înainte de a arăta spectatorilor și specialiștilor, reuniți în aceste zile în capitala mexicană, adevărata față a unui fotbal de două ori campion mondial ; un fotbal mai puțin dinamic și mai puțin riguros, dar plăcut la vedere — datorită tehnicii cu care este înzestrat fiecare component al formației, datorită crezului tactic căruia i se supun, fără excepție, toți jucătorii.

În meciul cu echipa vest-germană, uruguayenii și-au etalat din nou marile virtuți, Mazurkiewicz — unul dintre cei mai valoroși portari ai turneului final, Ancheta — un fundaș atlet, stăpîn pe toate mijloacele tehnice și posesorul unui dezvoltat simț de anticipație a fazelor, și atacantul Cubilla lăsînd impresiile cele mai frumoase.

De altfel, ultimului i se datorează și cea mai periculoasă fază la poarta lui Wolter cînd, scăpat de sub supravegherea, severă, a lui Vogts, Cubilla a plonjat, reluînd balonul cu capul pe lîngă portarul vest-german în... muchia barei !

Și pentru că tot sîntem la capitolul ocazii, trebuie să spunem că uruguayenii au mai beneficiat de o altă asemenea excelentă situație de a egala — în min. 86 — dar excepționalul Wolter a deviat, incredibil, de lîngă bară, mingea trimisă cu capul de fundașul Ancheta, alăturat, în disperare de cauză, ofensivei echipei sale.

Rezumînd, să afirmăm că echipa lui Hohberg ar fi meritat, poate, o soartă mai bună în acest ultim meci, cînd a dominat mai mult și mai dezinvolt, dar — judecînd în ansamblu — trebuie să recunoaștem că formația vest-germană a avut o comportare mai bună, mai constantă, mai echilibrată pe scena acestei ediții a Cupei „Jules Rimet".

Pentru acest lucru, gîndim noi, turul de onoare al formației vest-germane a fost răsplătit cu sincere ropote de aplauze, iar lacrimile antrenului Helmut Schön înțelese de toată lumea...

G. NICOLAESCU

La capătul unor discuții contradictorii

TROFEUL C.M. DIN 1974 SE VA NUMI, CUMINTE, „CUPA MONDIALĂ DE FOTBAL"

„Conducerea F.I.F.A. este aceea care va decide asupra viitorului trofeu și asupra numelui pe care îl va primi, existînd chiar tendința ca această distincție să păstreze numele lui Jules Rimet, în onoarea aceluia a cărui idee s-a concretizat azi într-o mare competiție mondială" — ne-a declarat, zilele trecute, Helmuth Kaser, secretarul general al F.I.F.A. El a adăugat că această temă ar putea fi abordată la primul congres al acestui organism care, după cum se știe, va avea loc marți, 23 iunie.

Înainte, însă, ca statueta lui Abel Laffleur să-și fi încheiat strălucita și zbuciumata ei carieră de 40 de ani, începuseră să vehiculeze mai multe versiuni, adesea contradictorii, în privința modelului și a numelui viitorului trofeu. Unii doreau ca această cupă să poarte numele lui Pelé, în onoarea regelui fotbalului. Însă, chiar brazilienii au spus că nu ar fi indicată o asemenea denumire atîta vreme cît Pelé se află încă în activitate.

Alții au fost de părere ca viitoarea cupă să se numească „Azteca", întrucît aici, pe marele stadion, s-a decis soarta trofeului lui Jules Rimet. Guillermo Canedo, președintele Federației mexicane de fotbal, a declarat că în această privință el nu a propus nimic și nici nu poate să decidă asupra acestui subiect.

Iugoslavul Mihail Andrejevici, membru marcant al F.I.F.A., a opinat ca noul trofeu să se numească, în continuare „Jules Rimet"...

Culmea în acest val de propuneri a fost atinsă de cea făcută de un ilustru... necunoscut (sau al cărui nume, intenționat, este trecut sub tăcere) care ar fi zis că trofeul trebuie să se numească de aci înainte... Stanley Rous ! ? Se pare — comentează Felix Fuentes, cronicar la „La Prensa" — că autorul acestui zvon este un mare mucalit, mai ales că uruguayenii, la plecarea lor din Guadalajara, ar fi declarat că ei nu mai sînt deloc dispuși să asculte frazele goale ale englezului care prezidează F.I.F.A. Și cum urguayenii au alte propuneri...

Între ziariștii brazilieni a existat versiunea ca viitorul trofeu să fie de aur masiv și să revină, de asemenea, echipei care cîștigă de trei ori competiția. Dar — o noutate — la fiecare turneu final să existe o posibilitate de a răsplăti prin ceva prețios (nu se spune deocamdată, ce anume) pe învingător.

ÎN CELE DIN URMĂ, F.I.F.A. S-A... URNIT DIN LOC ȘI ÎNTR-O ȘEDINȚĂ A COMITETULUI SĂU EXECUTIV A HOTĂRÎT CA VIITORUL TROFEU CE VA FI ACORDAT ECHIPEI ÎNVINGĂTOARE SĂ SE NUMEASCĂ : „CUPA MONDIALĂ DE FOTBAL".